

Zdravko Bogataj, smučarski skakalec

Skakati sem začel kot 9-letni fantič v domači Srednji vasi v Poljanski dolini.

Že leta 1968 je Andrej Tomin v Poljanah ustanovil skakalno šolo in vanjo privabil množico otrok, med njimi tudi mene. Otroci smo skakali na skalnicah, ki so bile narejene iz snega, velike do 20 m, večja pa je bila odlična skakalnica inž. Bloudka.

Andrej Tomin je bil moj trener vso mojo skakalno kariero, čeprav sem po odhodu v ljubljansko Ilirijo vadil tudi pri Luku Koprivšku in drugih trenerjih.

Po končani osnovni šoli sem se leta 1973 vpisal v škofjeloško gimnazijo in nadaljeval s skoki. Postal sem član državnih selekcij in že kot 17-letnik sem bil na Tekmi treh dežel najmlajši ob najstarejšem Reinholdu Bachlerju, ki je štel ravno dvakrat več let.

Večkrat sem bil mladinski in tudi članski državni prvak. Kot mladinec sem leta 1977 na mladinskem svetovnem prvenstvu v Croixu dosegel četrto mesto. Leta 1978 sem tekmoval tudi na svetovnem članskem prvenstvu v Lahtiju in s 35. mestom dosegel 2. najboljši rezultat naših skakalcev, za 14. mestom Bogdana Norčiča. Postal sem tudi član slovenske ekipe za polete v Planici in moj najdaljši skok je bil 140 m na stari Bloudkovi skakalnici, ki tedaj daljših skokov ni omogočala.

Imeli smo dobre trenerje, sicer pa je bil naš skakalni šport predvsem glede opreme tedaj v tehnološkem zaostanku za sosednjimi državami. Imeli smo veliko slabše smuči in šele po letu 1980 je tudi Elan izdelal kakovostne smuči, zato ni čudno, da je Bogdan Norčič kot prvi pri nas leta 1978 izbral boljše Kneisslove smuči. Imeli smo slabše drese, kot mladinec pa sem še skakal tudi brez čelade. Tudi osebnega zavarovanja sprva nismo imeli, k sreči pa resnejših poškodb nisem imel, čeprav sem zaradi meniskusa izgubil eno sezono.

Če naš čas primerjam z današnjim, naj zaključim, da smo mi bili trenirani za skakalce, danes pa jih trenirajo za letalce, vseeno pa smo bili močni fantje in sposobni odličnih rezultatov. Že vsakokratni vzpon po stopnicah na vrh zaletišča skakalnice je bil dober trening; npr. srednje velika skakalnica je imela do vrha 500 stopnic, dnevno pa sem opravil deset skokov... Po količini treninga smo bili pravi profesionalci, po materialni plati pa smo bili popolni amaterji, polni entuziazma.